

मदं चेति सुरापानस्त्रीभूतमृगयाव्यसनानिमदकरत्वात्त्याज्यानीति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ संधिर्द्वयोरिति संप्रतिकलिद्वारपरसंधावपि अत्रतीथेत्रेताद्वारसंधितुल्यः कालोस्ति
अत्रस्नातानां कलिस्पर्शो नास्तीति भावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ सदास्नोतः सदा प्रवाहयुक्तं ॥ १६ ॥ पावका इव दीप्यमानाः पावकाः ॥ १७ ॥ त्रीणि शृंगणीति प्राग्व्याख्यातरीत्या त्रिकोणं वाराणसीक्षेत्रं त्रीणि
समन्युर्व्यगमच्छीघ्रं मुमोच च पुरंदरं ॥ मदं च व्यभजद्राज न्याने स्त्रीषु च वीर्यवान् ॥ ८ ॥ अक्षे षु मृगयायां च पूर्वस्तृपुनः पुनः ॥ तदामदं विनिक्षिप्य शक्रं संतप्य
चेंदुना ॥ ९ ॥ अश्विभ्यां सहितान् देवान्याजयित्वा च तं नृपं ॥ विख्याप्य वीर्यलोके षु सर्वेषु वदतां वरः ॥ १० ॥ सुकन्यया सहारण्ये विजहारानुकूलया ॥ तस्यैतद्वि
जसं घुष्टं सरोराज न्प्रकाशते ॥ ११ ॥ अत्र त्वं सहसोदर्यैः पितृदेवांश्च तर्पय ॥ एतद्वृक्षमहीपालसिकताक्षं च भारत ॥ १२ ॥ सैधवारण्यमासाद्य कुल्यानां कुरु
दर्शनं ॥ पुष्करेषु महाराज सर्वेषु च जलं स्पृश ॥ १३ ॥ स्थाणोर्मन्त्राणि च जपन् सिद्धिं प्राप्स्यसि भारत ॥ संधिर्द्वयोर्नरश्रेष्ठ त्रेतायाद्वा परस्य च ॥ १४ ॥ अयं हि दृश्य
ते पार्थ सर्वपापप्रणाशनः ॥ अत्रोपस्पृश चैव त्वं सर्वपापप्रणाशने ॥ १५ ॥ आर्चीकपर्वतश्चैव निवासो वै मनीषिणां ॥ सदा फलः सदा सोतो मरुतां स्थानमुत्तमं
॥ १६ ॥ चैत्याश्चैव बहुविधास्त्रिदशानां युधिष्ठिर ॥ एतच्चंद्रमसस्तीर्थमृषयः पर्युपासते ॥ वैखानसावालखिल्याः पावका वायुभोजनाः ॥ १७ ॥ शृंगानि त्रीणि
पुण्यानि त्रीणि प्रस्रवणानि च ॥ सर्वाण्यनुपरिक्रम्य यथाकाममुपस्पृश ॥ १८ ॥ शांतनुश्चात्र राजेंद्र शुनकश्च नराधिपः ॥ नरनारायणौ चोभौ स्थानं प्राप्ताः
सनातनं ॥ १९ ॥ इह नित्यशया देवाः पितरश्च महर्षिभिः ॥ आर्चीकपर्वते ते पुस्तान्यजस्व युधिष्ठिर ॥ २० ॥ इह ते वै च ह्नुत्राश्च नृष्यश्च विशांपते ॥ यमुना चाक्ष
यस्रोताः कृष्णश्चैव हतपोरतः ॥ २१ ॥ यमौ च भीमसेनश्च कृष्णाचामित्रकर्शन ॥ सर्वे चात्र गमिष्यामस्त्वयैव सहपांडव ॥ २२ ॥ एतत्प्रस्रवणं पुण्यमिन्द्रस्य मनुजे
श्चर ॥ यत्र धाता विधाता च वरुणश्चोर्ध्वमागताः ॥ २३ ॥ इह तेऽप्यवसनं राजनूक्षांताः परमधर्मिणः ॥ मैत्राणामृजुबुद्धीनामयं गिरिवरः शुभः ॥ २४ ॥ एषासाय
मुनाराज न्महर्षिगणसेविता ॥ नानायज्ञचिताराज न्पुण्यापापभयापहा ॥ २५ ॥ अत्र राजामहेष्वासो मां धाताय जतस्वयं ॥ साहदेविश्च कौतियसो मकोदतां व
रः ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां सौकन्ये पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥
प्रस्रवणानीति च प्रयागं एता निसर्वाणि अनुपरिक्रम्य प्रदक्षिणीकृत्य यथाकाममिह स्नाहि यथाकाममित्यस्य काशीप्रयागसेविनां चंद्रतीर्थसेवनमैच्छिकं इतरेषामत्यावश्यकमिति भावः गौडास्तु त्रीणि शृंगानि शु
भ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च पुष्कराण्यादिसिद्धानि न विद्यस्तत्र कारणमिति श्लोकमत्रापि पठतिसच प्रागेव व्याख्यातः अत्र पाठस्तु काश्यादिस्तुत्या पूर्वोक्तार्थस्य दृढीकारार्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ नित्यशयाः नित्यं शया
नाः सन्निहिता इत्यर्थः तेषु स्तपश्चक्रुः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ साहदेविः हं जयपुत्रस्य पुत्रः ॥ २६ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावर्तपि पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥